

ЕРИК НУРШИН ЗАВРЪЩАНЕТО НА ДИНОЗАВРИТЕ

Превод от руски: Мария Вандусиел, 1990

chitanka.info

На една планета в Коиловград под стряхата на една къща от едно яйце се излюпи многоока лястовичка.

Това събитие не предизвика нито митинги, нито масово одобрение и всенародно обсъждане, нито пък широко провеждане на научно-практически конференции.

А трябваше.

Лястовичката порасна, напусна гнездото. Множественият поглед към живота я направи разумно същество. Лястовичката искаше да разбере защо няма две очи като своите приятелки, а много.

Питаше всички. Среща комар — пита го. А той бяга от нея. Среща муха — и нея пита. А мухата — дим да я няма. И затова лястовичката започна да гълта тези мълчаливци.

И ето че веднъж нейна приятелка ѝ каза, че най-умните същества на света са хората.

Лястовичката се спусна долу при хората. Започна да лети сред тях и да ги пита на своя птичи език: „Я ми кажете защо съм многоока?“ Те я пъдеха: „Дотегна ни!“ Кой ще ти разбере птичия език, след като някои и своя си не знаят! Други просто мислеха, че щом лястовичката лети ниско, значи ще вали дъжд. Но не току-така лястовичката се роди разумна. Реши да се обърне към персоналните компютри.

Пазачката на базата за данни баба Маша днес сама си даде отпуск. Свещена работа — внукът има рожден ден. Затова баба Маша спокойно напусна учреждението.

Обаче забрави да затвори прозорчето. И нашата лястовичка се вмъкна през това прозорче. Долетя до терминала. Не беше нужно да натиска с хилавите си нокътчета. Вместо бутони имаше сензори.

„Да, хората са умни същества“ — помисли си многооката и започна да докосва с перцата си нежната клавиатура на персоналния компютър.

Импулсът за броени мигове стигна до терминала в центъра. Електронният мозък работеше както винаги денонощно.

В живота на мозъка нощните сигнали не бяха рядкост. Някой от операторите не успяваше да си свърши работата през деня, на някого му бе интересно да си направи хороскоп, а любителите на изкуството усърдно съставяха програми, които да възпроизведат безсмъртните платна на великия Леонардо или на неистовия Гойя. Накратко, когато

слънцето залезе, централният електронен мозък се самопревключи в режима „Нощна игра“.

Затова въпросът, постъпил от Коиловград, по нищо не се различаваше от предишните. Той гласеше: „Искам да знам защо се появих на белия свят с много очи. Лястовичка.“

„Някой си прави шеги — помисли си мозъкът, после реши, че това е игра, и се включи в нея: — За да можеш, моя лястовичке, своя любим добре да виждаш!“

Следващата серия от импулси озадачи дори машината: „Престани да се правиш на глупак, пробита радиолампа такава! Питам те съвсем сериозно защо аз, лястовичката, представител на отряда врабчови, се излюпих от яйцето с петнайсет очи вместо с две?!“

Точно за седем микросекунди електронният мозък изгуби дар слово. За да дойде на себе си, му трябваха пет добавъчни киловата. Мозъкът изпрати съответната депеша: „Разбрах задачата. Пристъпвам към търсене на отговора.“

Нормалните хора по цялата планета спяха. Те дори не забелязаха, че всички компютърни системи, без каквото и да е влияние от страна на човека, работеха на границата на своите възможности. Извършваше се огромно търсене, решаваше се ударната задача: „Защо лястовичката има много очи?“

След три часа и петдесет и две минути бяха изследвани всички случаи на мутации у живите същества. Изводът бе обработен по всички правила, прецизно проверен, отново обработен и препроверен. Грешка не можеше да има.

Електронният мозък предаде по канала за връзка с персоналния компютър, чийто екран с нетърпение следеше многооката лястовичка, исканата информация. Върху монитора се изписа следният текст:

„В процеса на търсене, анализ и проверка се изясни, че в околностите на вашия град в резултат на авария се е взривил химически реактор за глобален синтез...“

Лястовичката си спомни разказа на майка си за тези непонятни дни. Тогава хората изведнъж заминали. След това отново се върнали.

„След взрива са се разпространили реагенти, способни да внасят корекции в гените на живите същества.“

Преди аварията на химическия реактор, на другия край на планетата, в друга държава стартирал най-новият аерокосмически боен

крайцер. По официални данни неговият екипаж е трябвало да отглежда на орбита момини сълзи и лалета. Но те не успели да изпълнят своята задача. Взривът на стартовия мезовихров ускорител прекратил съществуването на крайцера. В атмосферата са били изхвърлени сто двадесет и три тона радиоактивен газ.

Колективният съвет на компютрите, който бе създаден тази нощ, стигна до извода, че вероятността всеки момент да възникне неуправляема компютърна война е деветдесет и седем процента.

Компютърните системи достигнали такава степен на своето развитие, че се свързали независимо от хората в единна планетна верига.

Това откритие отначало е било направено в една страна. Учените от тази страна разработили и пуснали в ход универсален алгоритъм, който бил въведен в обикновен персонален компютър, когато на другия край на планетата е стартирал бойният космически крайцер с ядрени лалета на борда си. Веригата се затворила и станал взрив.

На другата страна на планетата също се досетили и разработили свой универсален алгоритъм. Лъжливият сигнал, пуснат от хиляди километри, постъпил в приемното устройство на системата за компютърна комутация на химическия реактор. Настъпва взрив, който довежда до екологична катастрофа, вследствие на което не се изключва появата на мутанти, аналогични на вас, лястовички. Не се изключва и възможността от широко приложение на компютърни алгоритми.

Затова колективният съвет на компютрите на планетата е принуден да даде сигнал за пълно и необратимо изключване и разрушаване на всички компютри.“

Екранът на дисплея мигна и изгасна, високоговорителят замълча. Нещо щракна и в помещението замириса на изгорял текстолит. Лястовичката летеше високо в небето над града, над степта, посребрена от коило. Съмваше се. Лястовичката летеше над гората.

В тази гора, на една бреза, в гнездото на сврака се излюпи динозавър. Един такъв мъ-ъ-ничък...

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 37/1990 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.